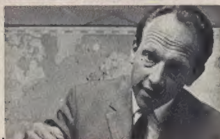

een nieuw verhaal van
LUCKY LUKE

EVEN VOORSTELLEN

Wéér een nieuwe Nederlandse luchtvaartmaatschappij! Met twee DC-6-machines en een DC-6B gaat TRANSAVIA HOLLAND meedraaien op de Nederlandse chartermarkt. Met de 240 beschikbare zitplaatsen hoopt JOHN BLOCK, de vroegere compagnon en onderdirecteur van MAC, deze zomer ongeveer 21.000 passagiers te vervoeren, verspreid over 275 vakantie-chartervluchten. De contracten heeft de 37-jarige 'runner' Block al in z'n zak! En met grote voortvarendheid bouwt hij voort aan zijn luchtvaartmaatschappij. Ervaring als manager heeft hij bij Martin Schröder opgedaan, ervaring als vlieger verkreeg hij met 'stuntvliegen' in tweedekkertjes, waarachter reclameslepen gebonden waren.

Sportagenda

	datum sport	omschrijving	plaats
Binnenland	6 tafeltennis	Nederland-West-Duitsland	Den Haag, Houtrusthallen
	7 motorsport	Wegraces voor standaardmotoren	Zandvoort
	13 en 15 autosport	Pinksterraces	Zandvoo,'
	14 rugby	Nederland-Marokko Voorronde Coupe des Nations	Hilversum
	14 en 15 volleybal	11de internationale toernooi	St.-Anthonis
	15 motorsport	Internationale wegraces	Tubbergen
	20 wielrennen	Ronde van Zuid-Holland amateurs	
	24 t/m 30 wielrennen	16de Olympia's Tour door Nederland amateurs	start en finish te A'dam
	26 t/m 28 voetbal	8ste internationale Feijenoord-jeugdtoernooi	Rotterdam
	datum sport	**omschrijving**	**plaats**
Buitenland	6 karate	Europese kampioenschappen	Londen
	7 autosport	Grand Prix van Monaco Wereldkampioensch. formule I	Monaco
	10 voetbal	Hongarije-Nederland (Europese Cup voor landen)	
	10 t/m 26 wielrennen	Praag-Warschau-Berlijn voor amateurs	
	11 en 12 judo	Europese kampioenschappen senioren	Milaan
	20 en 21 tafeltennis	Intern. kampioenschappen van Zwitserland	Genève
	20 mei t/m 11 juni wielrennen	Ronde van Italië voor profs	start te Rome
	24 voetbal	Finale Europa-Cup voor landskampioenen	Lissabon
	28 autosport	1000-km-race wereldkampioenschap voor merken	Nürburgring
	28 wielrennen	Bordeaux-Parijs profs	
	30 autosport	500-mijlsrace	Indianapolis
	31 voetbal	Finale Europa-Cup voor bekerwinnaars	Neurenberg

Welke uitdrukking is hier getekend?

OPpeppers

De Deense hoofdstad Kopenhagen bestaat dit jaar 800 jaar. Tijdens de feesten, die in juni een hoogtepunt zullen bereiken, wordt in de belangrijkste winkelstraat de „grootste tafel ter wereld" opgesteld, die 1,6 kilometer lang is. Daar mogen de inwoners van de jarige stad koffie, bier en melk drinken. Bovendien worden er pannekoeken geserveerd!

In de Indische staat Mandhi wordt een oud gebruik in ere gehouden: de bruidegom koopt zijn bruid per gewicht. Een pond bruid komt ongeveer op drie gulden!

De directie van een suikerfabriek in Denemarken heeft een man ontslagen die tussen de middag met de locomotief van de suikerfabriek naar huis pufte om er te eten.

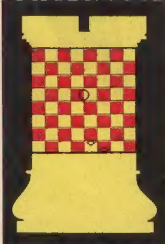
De Spaanse tafeltennisspeler Jamie Variz was zo kwaad toen de scheidsrechter floot voor een overtreding, dat hij een balletje recht in de mond van de man sloeg. Jamie werd gediskwalificeerd...

NOGAL WIEDES

SCHAAKLOOP

Probeer één ononderbroken lijn te trekken over het schaakbord. Je moet bij de rechtse pijl beginnen, bij de linker eindigen en mag jouw lijn niet doorkruisen. De lijn moet èn door ieder vakje lopen èn door het rondje gaan.

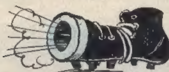
DAT MOET IK PEP SCHRIJVEN

MENINK

Moette is lustren wa ik gistren beleefd heb! Ik kiek in de verte en wa zien ik? Wa zien ik? Ik zien PEP! En mijn menink: Voorplaat ga wel, soms zeur goed. En dan die twee oerste bladzijen, da zen zekker aktukwalitijtten! De rest is zeur goed, allinnig mag Batman wel 'n bietje mederner!

Leon van de Kerkhof — **Eindhoven**

CRUYFFIE

Ze moeten van Cruyffie afblijven! Cruyff is niet lastig, maar ze maken het hem lastig omdat het zo'n uitstekende voetballer is! Dat kunnen z'n tegenstanders niet hebben, daarom gaan ze onsportief spelen en maken ze het Johan zo moeilijk. Ik sta versteld van Cruyff, dat hij zich nog zo beheersen kan! Het valt niet mee als ze steeds zo aan je zitten te rukken! Als Cruyff een mindere kwaliteit voetbalkleding had, liep hij binnen het kwartier naakt over het veld!

John Touber — **Amsterdam**

DETECTIVES

Mijn broer en ik hebben een detectivebureau opgericht. We zijn met z'n vieren. We hebben zeer moderne werktuigen, zoals een tikmachine en zo. De zaken die wij oplossen, komen altijd terecht en als er lezers met een zaak zijn, moeten ze een brief schrijven naar

Detectivebureau Loogman en Co,
Linnaeusstraat 3 — **Zandvoort**

VOLT

Niets dan lof voor uw blad, maar in PEP 7 las ik in een oppepper toch iets dat me als paardenvriend voor het hoofd stoot. Daar wordt namelijk de indruk gewekt alsof een paard bij 600 volt zou sterven. Maar een paard kan slechts 40 volt verdragen! Koningin Elizabeth van Engeland verloor in 1961 drie paarden met een waarde van tien miljoen gulden omdat een klein lampje in de stal niet goed geïsoleerd was. Maar ja, PEP kan ook niet ALLES weten!

Jeu Jorissen — **Schaesberg**

OORLOGSSCHIP

PEP heeft toch wel een groot gevoel voor humor! Er werd om een oorlogsschip gevraagd en prompt komt PEP met een roeibootje dat ze DE ZEVEN PROVINCIËN noemen! Haha! Ik heb hem maar niet tussen mijn andere platen gehangen, want dat staat zo zielig!

R. v. L. en M. H.,
Bahamascouts uit Veendam

OOK MENSEN

Nou moet ik toch echt even opmerken dat ik het volkomen eens ben met die langharige knul. Inderdaad moeten wij de kortharigen verdragen, dat zijn ook mensen. Als ze lang haar hadden, zouden ze alleen niet zo'n grote mond hebben.

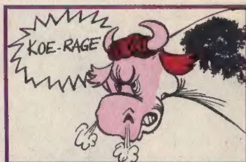
Paul Vink — **Groningen**

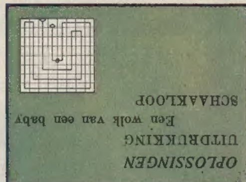

SUPERSONISCH

De verhalen van PEP zijn over het algemeen precies van het goede gehalte, ze zijn zowel mooi als leuk als fijn als spannend, ze zijn precies zoals goede verhalen zijn moeten. Het grappigste is wel Matje Madeira, en Tangy is in één woord supersonisch!

Jan Bleeker — **Bierum (Gr.)**

FLIPPIE FLINK

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 35 cent per week of ƒ 4.55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. **Losse nummers** 45 cent. **Telefoonnummer** voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729788. **Girobetaling:** indien U het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021 van Pep, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die U wordt toegezonden. **Adresverandering** drie weken tevoren opgeven met vermelding van het oude en nieuwe adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan Pep, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam. **Attentie:** zonder schriftelijke toestemming van de uitgeefster is het verboden dit blad op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.

EEN AVONTUUR VAN ROODBAARD

EKST: J.M. CHARLIER TEKENINGEN: V. HUBINON

De Griekse partizanen die op de rotsen langs de kust seinen gaven aan de Fransen, zijn gevangen genomen door Omar. Als deze verneemt dat hij in groot gevaar verkeert, beraamt hij een driest plan....

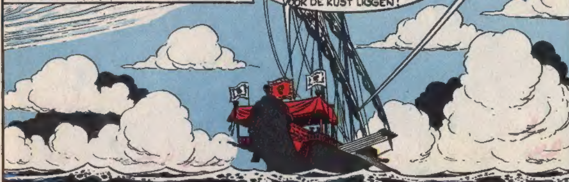

MUITERIJ OP DE OCEAAN

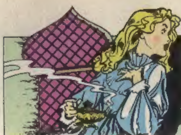

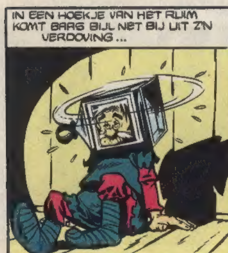
WORDT VERVOLGD

de gevangen Prinses

een nieuw verhaal van

ROBBER EN BAAS BIJL

tekeningen UDERZO - tekst J.M.CHARLIER

De kapitein en de admiraal worden door de muiters gedwongen in zee te springen. Robber kan ze nog net op tijd redden...

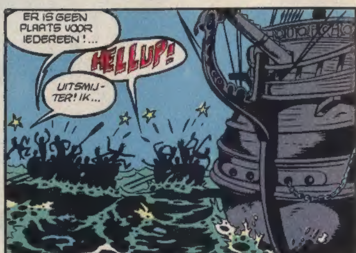

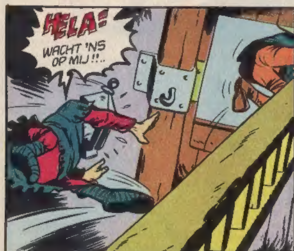

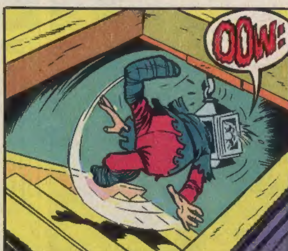

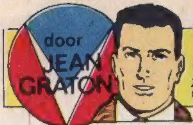

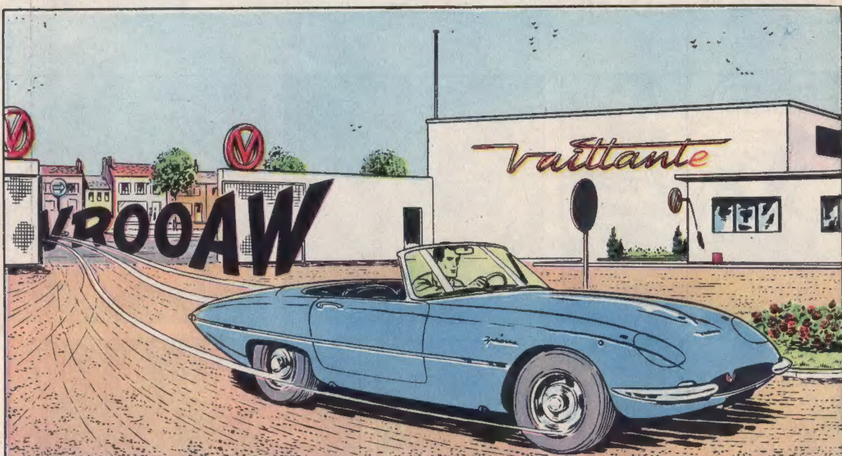
WORDT VERVOLGD.

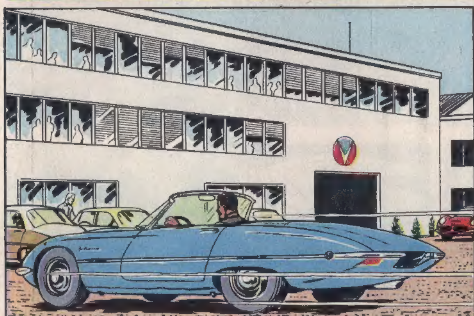

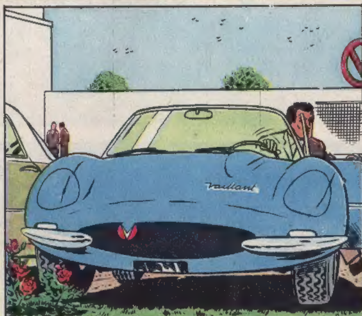
MICHEL VAILLANT

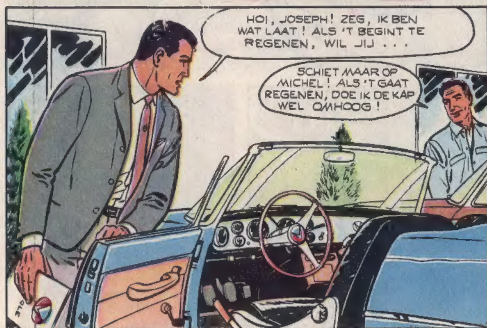
DE

Een nieuw avontuur van Michel Vaillant, waarin zeven jonge coureurs en een ongewilde achtste man een dramatische hoofdrol vertolken. In snelle racewagens gebeuren schokkende dingen....

8STE MAN

WORDT VERVOLGD

Start van de Nederlandse kampioene Connie Dane. Ze raakte vorig jaar gewond bij een ontploffing tijdens een tournee door Jordanië, waar ze op uitnodiging van koning Hoessein vertoefde. Maar Connie is nu weer de oude.

Achter een nijdig bootje over zilverspattend water jagen naar verte en avontuur

WATER SKIËN

Van de drie wedstrijdonderdelen — schansspringen, figuren en slalom (foto onder) — is de sprong van de schans wel het spectaculairst. Sprongen van ± 30 m zijn schering en inslag...

Sommige schrijvers mogen gek op waterskiën zijn en sommige skiërs zijn wellicht ook met de schrijfmachine zeer bedreven, over het algemeen bestaat er toch geen enkel verband tussen skiën en schrijven. Maar in de ogen van de poëtische skiër en de sportieve schrijver bestaat er wel degelijk verband tussen 'skiërkes' en 'schrijverkes': als Guido Gezelle uit onze tijd zou stammen, had hij zich wellicht niet door 'schrijverkes', maar door 'skiërkes' laten inspireren tot zijn beroemde versregels:

WATER SKIEN

„O krinklende winklende waterding, met 't zwarte kabotseke aan, wat zien ik toch geren uw kopke flink, al schrijven op 't waterke gaan!" Wie op de wankele latten achter het nijdige bootje over het plezierige nat heeft gezweefd, weet wat ik bedoel: het twinkelt, het blinkt, het is een vreugdefeest van sprankelende jeugd. Waterskiën maakt zorgeloos en levensblij, het vraagt een sportieve inspanning om sportief ontspannen te worden, waterskiën verjongt en verjaagt de vermoeienissen van de stoffige alledaagsheid. De snelle ski's (vanaf f 150) trekken een parelspoor van klaterende frisheid, de stroomlijnboot (compleet minstens f 6000) sleurt zijn mensensleep in een roes van overmoed en kracht naar verre einders en ongedachte avonturen. Fijne dingen moesten eigenlijk van onbeperkte duur zijn. Maar vermoeide arm- en beenspieren en de wetenschap dat de gulzige boot per uur voor minstens een tientje aan benzine opslurpt, begrenzen de uitspattingen over het water meestal tot de overzijde van de rivier of tweemaal het meer rond. Alleen luitjes met gestaalde spieren en een ijzersterke beurs kunnen zich met gulzige teugen aan het skigenot laven. Maar wat dan te doen als je (door deze PEP-reportage bijvoorbeeld) wild-enthousiast op deze magnifieke watersport wordt? Moet je dan een auto-met-aanhanger hebben om de peperdure boot te water te laten? Is het werkelijk nodig dat je jaren spaart om van het waterskigenot te mogen proeven? Welnee! Ons landje telt immers 22 clubs! Sluit je daarbij aan, dan heb je de beschikking over een of meer clubboten en een kundige instructeur. Alleen de ski's en de (doorgaans redelijke) contributie komen voor jouw rekening. De sfeer in die clubs, tussen allemáál ski-enthousiastelingen, is uitstekend. Het kost wat, inderdaad. Maar waterskiën is geen karige sport: het biedt de liefhebbers fantastische waar voor hun geld!

. . .waterskiën maakt zorgeloos en levensblij, het vraagt een sportieve inspanning om sportief ontspannen te worden, het verjaagt de vermoeienissen van de stoffige alledaagsheid. . .

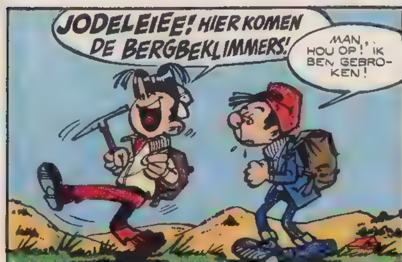
Italianen en Amerikanen betwisten elkaar de 'uitvinding' van het skiën over water: tegen het einde van de jaren '20 scheerde men zowel in Florida als aan de Rivièra op planken over de golven. De Nederlandse Waterski Bond dateert van 1957 en telt momenteel 22 clubs met ± 1000 actieve wedstrijdskiërs, die tussen maart en november fel slag met elkaar leveren. Daarnaast zwerven er nog zo'n 20.000 mooiweerskiërs over de Nederlandse wateren.

Linksonder: niet alle slaloms lukken! Deze dappere is op weg naar een natte plons. Rechtsonder: geslaagde uitvoering van een grappige figuur. . .

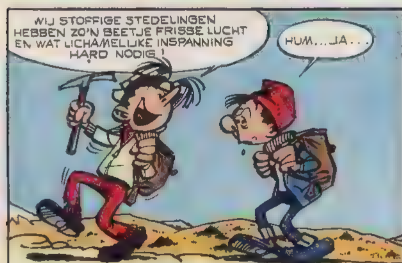

Ton en Tineke

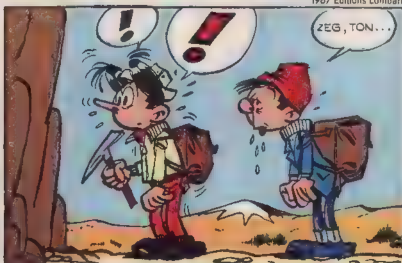

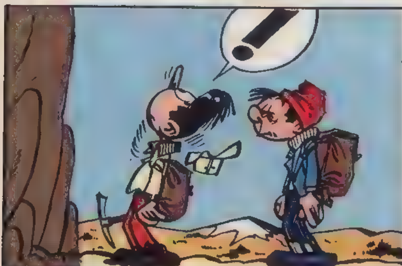

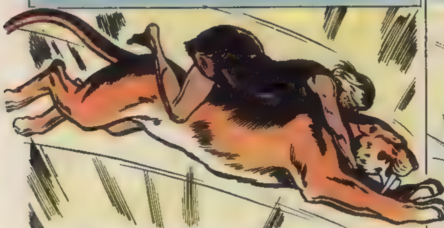

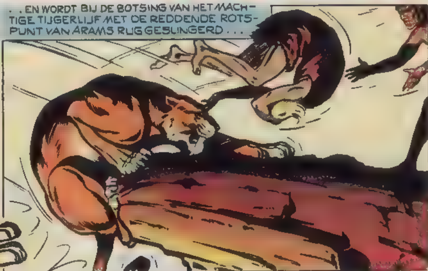

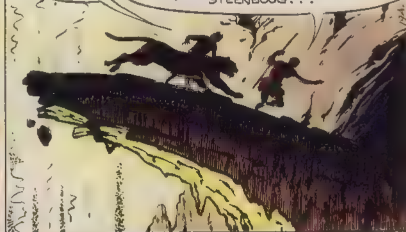

TOENGA en de SPELONK

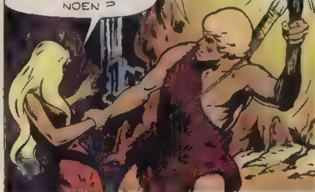

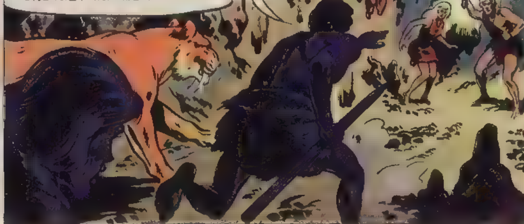

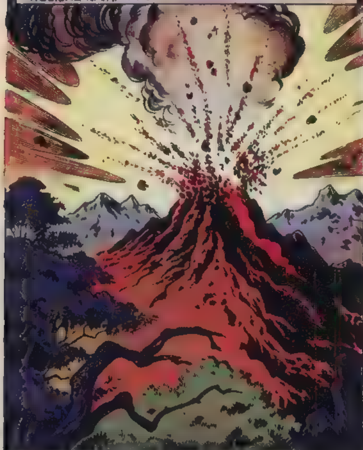

VAN DE DOOD

door E. AIDANS

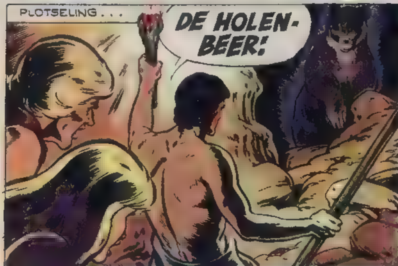
De steenboog tussen achtervolgers en vluchtelingen stort in, waardoor Aram en Noen tot een wanhoopssprong gedwongen worden. .

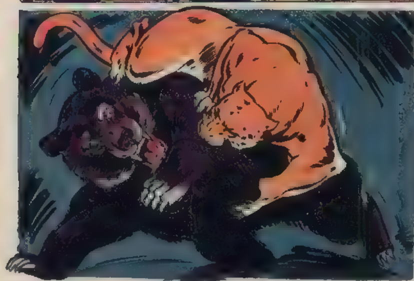

WORDT VERVOLGD

ALS DE GROND OPEN-SPLIJT....

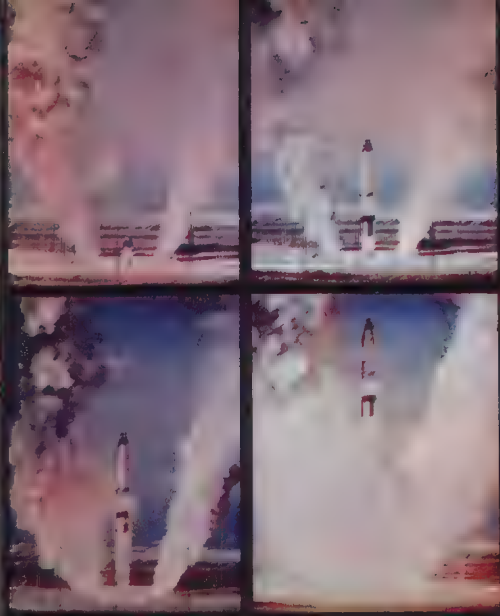
door Sjoerd van der Werf

In een aantal Amerikaanse staten houden nuchtere mannen in ondergrondse bunkers van staal en beton altijd rekening met het uitbreken van een derde wereldoorlog. Als het ooit zover komt — laten we hopen dat het nooit gebeuren zal! — dan zal in een ogenschijnlijk heel gewoon en vredig uitziend landschap de grond plotseling opensplijten om doorgang te verschaffen aan een rook- en vuurspuwend raketmonster. Een monster dat na een ballistische vlucht van verscheidene duizenden kilometers, waarbij een hoogte van minstens 1000 km wordt bereikt, zijn doel zou moeten vinden ergens in de Sowjetunie. Tot die steunpilaren van het Amerikaanse vergeldingsapparaat behoren de Titan II en de verschillende uitvoeringen van de Minuteman. Elke Titan II — dezelfde raket die in een enigszins aangepaste versie werd gebruikt om Gemini-ruimteschepen in een baan om de aarde te brengen — is in staat een kernbom met een explosieve kracht van 20 megaton naar een ver-verwijderd doel te transporteren. De verschillende typen van de Minuteman doen daar maar weinig voor onder.

Er is een groot verschil tussen deze raketten en hun voorgangers, de Atlas en de Titan I. Deze laatste konden namelijk wel in ondergrondse silo's worden opgeslagen, maar moesten voor een lancering toch eerst naar boven worden gebracht, wat veel kostbare tijd in beslag nam. En er kùnnen omstandigheden zijn waarin elke seconde telt. . . Minuteman en Titan II echter kunnen rechtstreeks vanuit hun vrijwel onkwetsbare ondergrondse schuilplaatsen worden afgevuurd. Tegen het eind van het vorige jaar waren drie ondergrondse lanceercommandoposten voor de Titan II volledig operationeel, namelijk op de luchtmachtbases McConnell (Kansas), Davis-Monthan (Arizona) en Little Rock (Arkansas). Met elkaar beschikken die drie bases over 54 projectielen.

Het aantal ondergrondse lanceerinstallaties voor Minutemanraketten (een kleine duizend in totaal) is veel groter. Per centrum kunnen tien verschillende lanceringen worden uitgevoerd. En in elk controlecentrum — bijna vijftien meter onder de begane grond — zijn zeven dagen per week, 24 uur per dag, twee mannen paraat om op het eerste sein van de president zelf via een druk op de knop de zware betonnen deur boven de lanceerschacht te laten wegglijden; nauwelijks enkele seconden later zien ze de vuurspuwende Minuteman vertrekken. . .

Amerika heeft gezegd nooit de eerste te zullen zijn die deze verschrikkelijke wapens zal gebruiken. Maar als de Verenigde Staten worden aangevallen, dan moeten de aanvallers rekening houden met een vernietigende vergelding. Want al zou ook de helft van al die ondergrondse lanceerbases op het Amerikaanse vasteland worden vernietigd, dan nòg zou het overblijvende rakettenarsenaal in staat zijn een heel continent eenvoudig weg te vagen. Het is een onprettige gedachte, maar het is nu eenmaal de bittere werkelijkheid.

De grote tekening laat een ondergrondse lanceerplaats voor Titan-II-raketten zien. In drie Amerikaanse staten bevinden zich een aantal van deze lanceersilo's. De verklaring van de cijfers is als volgt: 1. lanceersilo (ruim 45 meter diep); 2. Titan-II-raket in startpositie; 3. neuskegel met kernlading; 4. tegen de wand teruggeklapt werkplatform; 5. vlammengeleider; 6. betonnen silodeur (750 ton) in weggeschoven positie; 7. verbindingsgang; 8. centrale bunker met dieselmotoren, batterijen en andere apparatuur voor de energievoorziening; 9. radiozend- en ontvangantennes; 10. verbindingstunnel; 11. verblijf lanceringspersoneel; 12. slaapruimte; 13. wasgelegenheid (douche enz.); 14. controlekamer(s); 15 vluchttunnel (nooduitgang).

De lancering van een intercontinentale raket van het type Titan II vanuit een ondergrondse silo op de basis Vandenberg in Californie, waar alle militaire raketten worden getest. De raket (34,5 meter lang) kan een afstand van zeker 10.000 km overbruggen.
De historische foto (rechts) toont de eerste ondergrondse lancering van een Minutemanraket op de basis Vandenberg (28 sept. 1962).

ERWIN

de zoon van **ERIC DE NOORMAN**

DOOD VAN EEN HELD

door HANS G. KRESSE

DE ZEVEN KRIJGERS VAN DE BRITSE HELD ARTOR DIE OP ZOEK ZIJN NAAR ERWIN, STUITEN OP EEN GROOT PICTENLEGERKAMP. ALS ZE TERUGKEREN OM KONING DUNADH VOOR DE DREIGENDE AANVAL OP ZIJN GEBIED TE WAARSCHUWEN, WORDEN ZE DOOR DE PICTEN OVERMEESTERD EN VERMOORD. BEHALVE *EEN* DIE ONTKOMT MET BEHULP VAN ERWIN EN CYM IN HET MOERAS. ALS ERWIN VAN HET DREIGENDE PICTENGEVAAR HOORT, BESLUIT HIJ DE KRIJGER VAN ARTOR TOT NABIJ DUNADH'S BURCHT TE BRENGEN ...

HA! EEN SNELLE DOOD VOOR DIE HONDEN!
WACHT! IK HERKEN DEZE KRIJGER! HAHA! ONZE HOOFDMAN ZAL HEM MET PLEZIER ONTVANGEN!

PAS OP! ZE KOMEN BIJ! NEEM HUN WAPENS AF EN HOUD ZE IN DE GATEN! HET ZIJN GEVAARLIJKE KERELS!

LOOP, HONDEN! EN MAAK JE GEEN ZORGEN. DIE DERDE KRIJGER NEMEN WE OOK TE GRAZEN!..

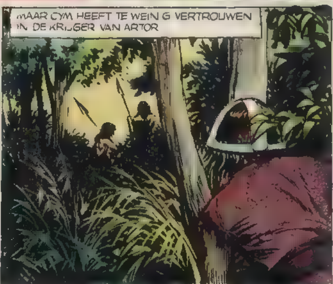

LATER, IN HET KLEINE PICTENKAMP...
BIND DE HONDEN EN BEWAAK ZE GOED, KRIJGERS!
HA! WE MOESTEN ELKAAR WEER ONTMOETEN, BLEKE HOND! HERINNER JE JE MIJN WOORDEN NOG?... DE DOOD STAAT TUSSEN ONS!..

HET ZAL EEN LANGZAME DOOD ZIJN.. BIJ ONS IS DODEN EEN KUNST! EN DIE KUNST ZUL JE LEREN KENNEN! LANGZAAM... ZEER LANGZAAM...!

EVEN LATER..
ALLES IS NOG NIET VERLOREN, CYM! ARTORS KRIJGER IS NOG VRIJ..!

HIJ ZAL ONS BESLIST NIET IN DE STEEK LATEN! ALS HIJ NOG LEEFT.. CYM! DAAR DURF IK NIET OP HOPEN!..

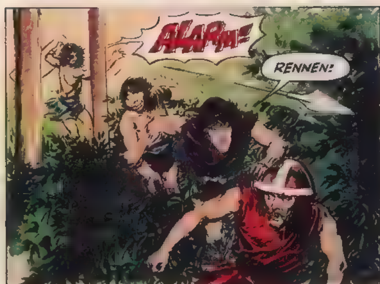

LEER MIJ DE MENSEN KENNEN, ERWIN! ALS DIE KRIJGER ZIJN HUID HEEFT WETEN TE REDDEN, STEEKT-IE Z'N KOP VOOR ONS NIET MEER IN DE STROP!

MAAR CYM HEEFT TE WEINIG VERTROUWEN IN DE KRIJGER VAN ARTOR

HOEI! HIHIH! WAT VOEL IK NOU? HIHI!
STIL TOCH, IDIOOT! ALS DE WACHTER WAKKER WORDT..

DE WAARSCHUWING VAN ERWIN KOMT TE LAAT
HÉ! WAT MOET DAT DAAR?!

ALARM!
RENNEN!

GRIJP ZE! HIERHEEN!

ZE ZIJN ONS SPOOR BIJSTER!
HOEI! MAAR VOOR HOE LANG?

BIJ THOR! DIE ENE KEREL HEEFT MIJN BOOG ..DIE HEB IK ZELF NODIG! KOM MEE!

JA! SLA EROP LOS, JONGENS!

DAAR KOMEN ER MEER!...

AHHH! ZE, ZE HEBBEN ME
ERWIN! HELP!!

HOUD ZE OP AFSTAND, CYM!
HOEI!

WE REDDEN HET NOOIT! HET BARST HIER VAN DE PICTEN!
SNEL! NAAR DE BOOT!

BIJ THOR ! ZE HEBBEN ONZE BOOT GEVONDEN !

DUIKEN ! ZE HEBBEN ONS NOG NIET GEZIEN ! WE HEBBEN NOG EEN KANS . KOM MEE !

ER LOOPT EEN PAD DOOR HET MOERAS.. MAAR HET IS GEVAAR-LIJK !
HOEI! EN WE ZIJN MIJLENVER ZICHT-BAAR ! MAAR ALS HET MOET DAN MOET HET...!

IK KAN NIET MEER ! EN IK...IK WIL NIET MEER ..! LAAT MIJ HIER ACHTER, VRIEND ! EN MAAK MIJN WERK AF. DAN KAN IK.. IN VREDE STERVEN ..
PRAAT NIET ZO DWAAS !

JA HOOR, DAAR HEB JE 'T AL ! WE ZIJN ONTDEKT ! IK ZAL ZE ZO LANG MOGELIJK TEGENHOUDEN !

NEE, W-WACHT ! LAAT MIJ DAT DOEN ! VOOR MIJ IS ER TOCH GEEN HOOP MEER ! TOE, ZET ME NEER !

DANK, VRIEND ! GEEF ME NU JE.. JE BOOG ! EN GA DAN ! GA ! IK ZAL ZE TEGENHOUDEN ..MIJN DOOD... ZAL NIET TEVERGEEFS ZIJN..! SNEL NU !

SNEL, DWAAS ! MIJN LEVEN IS NIET.. BELANGRIJK ! HET GAAT OM... OM BRITTANNIË !

VAARWEL ..VRIENDEN ! GROET ARTOR ... ZEG HEM, DAT IK .. DAT IK STERF VOOR BRITTANNIË

EN ZO ..ZIJ HET MET BLOEDEND HART, VERVULLEN ERWIN EN CYM DE LAATSTE WENS VAN DE BRITSE HELD...
VAARWEL, GROTE VRIEND ! DEZE DAAD ZAL JE NAAM ONSTERFELIJK MAKEN !

ZIJN OFFER ZAL NIET TEVER-GEEFS ZIJN !. WIJ GAAN NAAR DUNADH !..

EN TEGEN ZONSOPGANG ...
WE HEBBEN HET GEHAALD ! DAAR IS DUNADH'S BURCHT ! ONS WACHT EEN ZWARE TAAK, CYM ! WE MOETEN DUNADH WAARSCHUWEN VOOR DE KOMENDE PICTENAAN-VAL ! ...

Asterix

door R. GOSCINNY en A. UDERZO

Het paless van Cleopatra nadert nu, dank zij de drie Galliërs, snel zijn voltooiing. Als Caesar dit verneemt, stuurt hij zijn Egyptische spion om op de bouw poolshoogte te nemen.

CAESAR . IK HEB HÉLE VREEMDE DINGEN GEZIEN OP DE BOUW!! DE BOUWVAKKERS KRIJGEN EEN OF ANDER DRANKJE EN DAN KUNNEN ZE DE ZWAARSTE STENEN ZOMAAR OPTILLEN! IK HEB ÓÓK WAT VAN DIE DRANK GEKREGEN EN

IK VRAAG ME AF... OF JIJ NIET EEN BEETJE VEEL ANDERE DRANK OP HEBT!!..

GELOOFT U ME NIET?! IK ZIE ER DAN MISSCHIEN WEL NIET UIT ALS EEN KRACHTPATSER, MAAR IK MAAK DE STERKSTE MAN VAN UW LIJFWACHT MET GEMAK IN!

CASSIUS!..GEEF DIE BLAASKAAK DAAR 'NS EVEN VAN KATOEN!..

KLIK!

HI! HI! HI! HI! HI! HI! HI!

PAF!

HI HI HI HI HI HI!

?!

HM...'T IS GENOEG ZO, CASSIUS, JE KUNT WEER GAAN!...

HI! HI! HI! HI! HI! HI! HI!

DUS HET IS ECHT WAAR?! VREEMD...IK KEN MAAR ÉÉN MAN DIE ZO'N DRANK KAN MAKEN...

EEN GALLISCHE DRUIDE MAAR DIE ZIT HIER HEEL VER VANDAAN!...

EEN GALLIËR?!

MAAR ER ZIJN GALLIERS OP DE BOUW BIJ TEKENIS!...

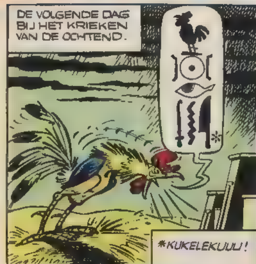
WAT?! EEN OUDE MAN MET EEN BAARD, EEN KLEIN OPDONDERTJE EN EEN ENORME DOMMEKRACHT?!

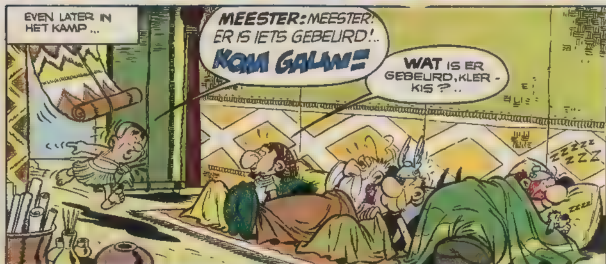
INDERDAAD, CAESAR!...

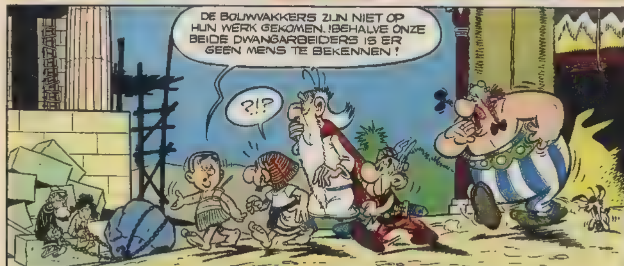
ASTERIX, OBELIX EN PANORAMIX!!.. DE ONOVERWINNELIJKE GALLIERS! DAAR MOET IK IETS AAN DOEN!...

33B

EN CLEOPATRA

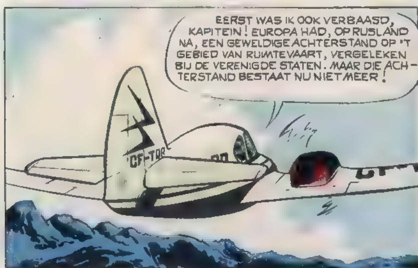

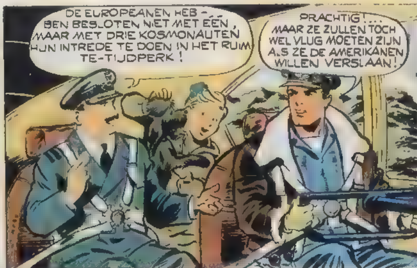
WORDT VERVOLGD

DE 3 KOSMONAUTEN

Bij z'n aankomst op de Zwitserse luchthaven verneemt Dan Cooper dat hij de eerste kosmonaut in dienst van Europa zal worden .

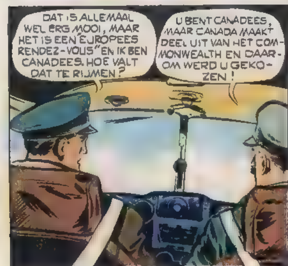

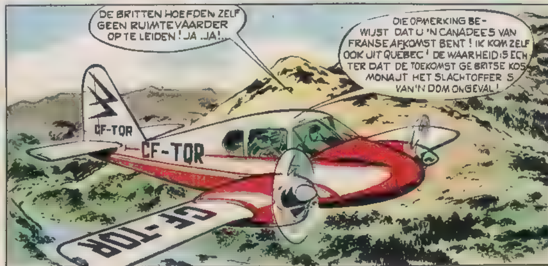

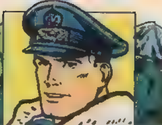

een avontuur van DAN COOPER

HET TWEEMOTORIG TOESTEL VLIEGT OVER EEN BERGKAM VAN HET BERNER OBERLAND EN EENSKLAPS WORDT EEN REUSACHTIG PLATEAU ZICHTBAAR MET INDRUKWEKKENDE INSTALLATIES. DAN EN PIET BEGRIJPEN DAT ZE BIJ DE RAKETBASIS ZIJN AANGEKOMEN...

KAPITEIN COOPER, DAT IS DE BASIS WILHELM TELL, HET EUROPESE CAPE CANAVERAL!

GROOTS! GEWELDIG !

'T IS INDRUKWEKKEND!

CF-TOR

20

WORDT VERVOLGD

Hij wist dat er ergens een onzichtbaar, duister gevaar dreigde. . .

Er ritselde iets in het goudgeel verbrande gras. . . Met een ruk bleef Legrand staan, zijn zware jachtlaarzen stevig geplant in de zandige bodem. Achter de donkere zonnebril spiedden zijn ogen rond. Langs de rand van het kreupelhout, dat even vol doorns zat als een rol prikkeldraad. Langs de grasmuur van de verzengde savanne, waarvan de halmen tot boven zijn schouders reikten. Niets! Toch had hij dat geritsel heel duidelijk gehoord. Wind kon het onmogelijk zijn. De lucht stond als een roerloze stolp van hitte over hem heen. Hoe lang liep hij nu al door het door de zon verbrande landschap? Twee uur? Drie? En in al die tijd had hij precies één parelhoen geschoten en geen antilope was opgesprongen. Maar in die geluidloze omgeving, waarin alleen het heel lichte kraken van zijn laarzen had geklonken, had hij nu dat geritsel gehoord en in die totale stilte maakte het een indruk als een geweerschot. Zou hij nu eindelijk eens een beetje geluk hebben en meer thuisbrengen dan dat ene armzalige parelhoen aan zijn gordel? Of was het. . .

Hij was zich vaag bewust van een onaangenaam gevoel, een zacht prikken in zijn nekharen, en ineens besefte hij dat hij bang was, bang op een onbestemde manier, om iets dat hij niet kon bevatten. Maar hij wist zeker dat er ergens gevaar dreigde, een onzichtbaar en duister gevaar dat zich schuilhield daar ergens in dat dorre groeisel. Achter hem? Voor hem? Of opzij?. . .

Langzaam, bijna zonder zijn voeten te verplaatsen, draaide hij om zijn as, het jachtgeweer in zijn hand geklemd, en ineens had hij zichzelf wel kunnen vervloeken om dat stomme geweer. Het was alleen geschikt voor vogels en ander klein wild. Was hij dan helemaal gek geweest om zich juist met dàt geweer naar de droge rivier te begeven, iets waarvoor iedereen hem gewaarschuwd had? Als beroemd jager had hij om die waarschuwingen gelachen en de mannen aan de bar gezegd dat ze bij hem niet met hun ,,bierverhalen" moesten aankomen. Hadden ze soms gedacht dat ze hèm bang konden maken?

Wéér hoorde hij geritsel. En ditmaal was het héél duidelijk. Als hij zich niet vergiste, klonk het nu naast hem, in het struikgewas op een meter of tien afstand. En het was of hij weer dat ,,bierverhaal" hoorde. . .

,,. . .en vorige week was het een kind van een jaar of twaalf. Een joch dat op de koeien van zijn vader paste. Da's de derde die verdwenen is in een paar maanden tijd. En niets van teruggevonden. Alleen de sporen en wat bloed."

,,Nou ja," had hijzelf gezegd, ,,als die lui dan ook zo stom zijn om tegen de schemering naar de rivier te gaan!"

,,Het was helemaal niet tegen de schemering, Legrand. Het was midden op de dag, een uur of twee, half drie. En het was een jongen hier uit Abéché en die weet heus wel wat hij doet."

Hij had er niet eens op willen antwoorden, had zijn glas bier leeggedronken. . .

Hij ging vogels en klein wild schieten. Praatjes over een menseneter konden hem, de vermaarde jager, niet verontrusten. . .

door
Bob Tadema Sporry
illustraties:
Hans Kresse

Er viel nu niet meer aan te twijfelen. Het geritsel blééf. Wel was het bijna onhoorbaar geworden, maar zijn getrainde oren kon het niet ontgaan. Als hij het wel had, beschreef het geluid een grote boog om hem heen. Het was niet langer opzij, maar van achteren. Mèt het geluid draaide hij mee, zijn ogen strak gericht op het struikgewas, zijn voeten heel voorzichtig optillend en geluidloos weer neerzettend. Soms hoorde hij even niets. Dan was het er weer en telkens een eindje verderop. Zijn zonnebril irriteerde hem eensklaps mateloos. Hij rukte hem af en stak hem in zijn borstzak. Met blote ogen zou hij het gevaar onder de ogen zien en niet door een paar stukken donker glas die konden beslaan als zijn ogen vochtig waren, zodat hij niets meer zou kunnen zien.

,,Er zit hier meer dan genoeg wild," had hij een andere keer gezegd. ,,Waarom zou hier ineens in vredesnaam een menseneter opduiken? Er is absoluut geen reden voor, zeker niet met al dat grazende vee hier. Nee jongens, als jullie mij voor de gek willen houden, moet je vroeger opstaan. Een menseneter! Laat me niet lachen!"

Maar er had niemand zelfs maar gegrinnikt. Ze waren zo serieus gebleven als uilen. ,,In doodsnood," zoals hij schamper had opgemerkt. De dokter had hem even strak aangekeken. ,,Ik vind je lichtelijk eigenwijs," had die doodleuk verklaard. ,,Kun jij nu echt niet aannemen dat er mensen zijn die het beter weten dan jij, al ben jij dan nog zo'n beroemd jager? Maar wees in ieder geval zo verstandig om een zware buks mee te nemen. Je gaat immers toch met de jeep?" Hij had bulderend gelachen. ,,En wat blijft er dan van mijn arme vogeltjes over? Wat veren voor op mijn hoed!"

,,Ik ga al sinds maanden niet meer zonder mijn zware buks op jacht." Dat was de pater en daar lachte hij uiteindelijk niet om, want hij wist dat die magere en baardige man een naam als jager had die de zijne minstens evenaarde. Hij had hem even van terzijde aangekeken. Zou die hem ook al. . .?

Het leek of de aarde ontplofte. Met ontzagwekkend lawaai brak links en rechts het struikgewas uiteen en met één lange sprong kwam de leeuw uit de struiken te voorschijn en hij bleef doodstil staan op nog geen acht meter afstand. Legrand stond als een stuk steen. ,,Dat kan niet," dacht hij. ,,Zo monsterachtig groot kan een leeuw niet zijn. . ." Het was een kop uit een nachtmerrie. Gegroefd door de littekens van honderden moorddadige gevechten. Manen die tot een slordige massa waren uitgekamd door de stekelige struiken. Lichtgele, brandende ogen die hem aankeken boven een bek die aan de linkerkant één groot litteken was, waar de kogel van een stomme jager hem de halve onderkaak had weggeschoten. ,,Allicht dat dit een menseneter is," dacht Legrand vaag. . .

Hoe lang ze zo tegenover elkander stonden, wist hij niet. Wèl dat de leeuw heel lang-

MET EEN LAARS I

Samen vielen ze met een doffe smak op de grond, grauwend en klauwend...

zaam en wonderlijk sierlijk door de achterpoten zakte en ineendook, waarna hij half schuivend langzaam maar onafwendbaar op zijn buik nader schoof. Achter hem geselde de gespierde staart, met de zwarte kwast aan het einde, door het dorre gras. Het was het enige geluid in de stilte. Legrand wist dat hij geen schijn van kans had. Niet met dat beroerde lichte jachtgeweer. Maar hij zou zijn huid duur verkopen, dat stond vast! Langzaam hief hij het geweer, een nauw zichtbare beweging, maar de leeuw zag het. Hij dook nog dieper ineen, zette af en kreeg de volle lading van het jachtgeweer midden in zijn verminkte bek. Geen duimbreed week hij uit zijn richting, maar gedurende een onderdeel van een seconde had Legrand de gelegenheid het dier de rechterschouder toe te keren en daarmee het hele gewicht van de leeuw op te vangen. Daardoor alleen mislukte de dodelijke beet naar zijn keel. Samen vielen ze met een doffe smak op de grond, grauwend en klauwend. Het werd een gevecht op leven en dood. Twintig messcherpe klauwen reten Legrands jachthemd, zijn huid, zijn spieren aan repen. Toch verloor hij geen moment zijn bezinning. Het was of ergens op de achtergrond zijn verstand koel bleef werken. Hij noteerde dat zijn linkerbeen vreemd verwrongen onder hem lag; het deed geen pijn. Was het gebroken? Het malle jachtgeweer — zo uitermate geschikt voor parelhoenders, maar speelgoed voor een leeuw — was met een komische bocht weggevlogen. Zo had hij vroeger als jongen zijn speelgoedgeweer weggegooid als het op serieus vechten aankwam. Vlak boven zijn gezicht zag hij de verminkte bek, wijdopen. De adem stonk. Even dacht hij dat het net was of hij een nijdige kat door een vergrootglas zag. Eén ding moest hij in het oog houden: zijn gezicht buiten het bereik van die enorme kaken houden, voorkomen dat het dier kon toebijten. Onder het geweldige gewicht van het dier kronkelde hij instinctmatig heen en weer. Zijn linkerhand raakte iets glads en hards aan, tastte even, voelde toen dat het de jachtlaars was aan het onder hem gevouwen linkerbeen. In de worsteling was die half van de voet gegleden, nu kon hij hem met één snelle ruk lostrekken. Zijn hand gleed in de schacht, vond houvast aan de voering. En toen, zonder eigenlijk te beseffen wat hij deed, duwde hij de laars recht in de stinkende muil boven hem. Hij duwde... duwde door... nog harder. Tot alles zwart werd om hem heen.

Om tien uur zondagmorgen is het buitengewoon lawaaiig in de kleine bar van het enige hotel — met drie kamers — in Abéché in de Tsaad-republiek. Het is er het enige uitje en men maakt er graag gebruik van. Maar nu hoorden we een nieuwe en wat schorre stem die we niet kenden, al dachten we na twee weken dat we alle Fransen van Abéché kenden. We keken om naar de onbekende stem en zijn eigenaar. Er zijn zo van die momenten in het leven dat je niet weet wat je moet zeggen, nog minder waar je moet kijken. De man die we nog niet kenden, zag eruit alsof hij door een slordige verstelnaaister maar zo'n beetje bij elkaar gehaald was, nadat zijn gezicht door een of andere oorzaak kriskras was verscheurd. De mond zat scheef, wat ietwat verborgen werd door een kolossale zwarte snor. Eén wenkbrauw was niet aanwezig, de andere kroop als een dikke zwarte rups bijna dwars over zijn voorhoofd. De scheiding in zijn haar was een spierwit litteken dat begon boven zijn ene oog en eindigde in zijn nek. Hij miste een oor, en de hand die het bierglas omklemde, leek meer op een klauw dan op een menselijke hand. De dokter stelde ons voor: „Monsieur Legrand, de landbouwingenieur. Mijn patiënt en mijn beste reclame." Legrand lachte. „Als mijn vrouw zó mijn sokken durfde stoppen als jij mij gehecht hebt, zou er wat zwaaien."

„Wat vindt u ervan, madame?" vroeg de dokter. „Ja... eh..." begon ik voorzichtig. „madame vindt het niet mooi!" Nu brulden ze allemaal van het lachen. „Zou u het beter kunnen, Madame?"

„Dat zou ik niet durven beweren," begon ik voorzichtig. „Dat haal je de koekoek," loeide de pater. „Maar u krijgt ook niet iedere dag een aan repen gescheurde meneer te verstellen. U had hem moeten zien toen we hem vonden! We vonden hem de volgende morgen, de dokter en ik, toen we hem gingen zoeken omdat hij 's avonds niet terugkwam. We dachten natuurlijk dat ie dood was. Hij zag eruit! Je kon hem zo opvegen. En naast hem lag die leeuw en die was dood." „Laat me het zelf vertellen," drong Legrand hem opzij En toen kregen we het hele verhaal.

„Maar hoe kwam die leeuw dood?" vroeg ik verbaasd. „Had u hem dan toch geraakt?" „Om de drommel niet!" riep de dokter. „Of eigenlijk toch wel. Het is maar hoe je het bekijkt. De leeuw was gestikt in die laars."

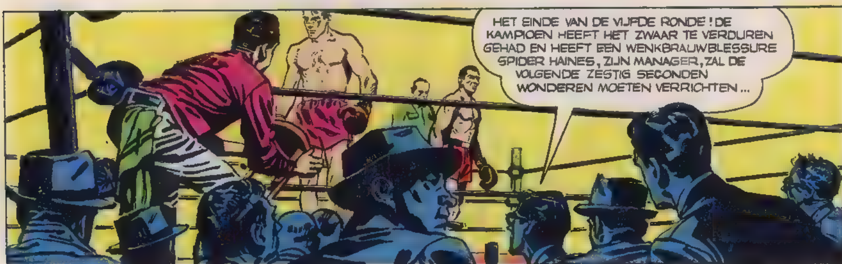
Stilte... Lachten ze nu allemaal om mijn verbaasde gezicht en mijn goedgelovigheid? Maar nee, nergens was een stiekeme grijns te bekennen. „Leuk verhaal," zei ik met een effen gezicht. „We zitten hier toch echt niet iets te verzinnen," zei de pater een beetje gebelgd. „Zowaar als we hier zitten, madame, Legrand had die leeuw met zijn laars te pakken gekregen. Waarschijnlijk kon dat beest met die verminkte bek niets beginnen toen de laars erin gestoken werd. En in zijn doodsangst is Legrand blijven duwen. Het beest is er tenslotte in gestikt." Ik keek Legrand eens aan. „Ik weet er zelf niks meer van," zei hij goedig. „Ze hebben het mij óók verteld, want ik kan me er niets meer van herinneren. Wel van wat ervoor gebeurde, maar daarna niets meer. Ik heb de laars thuis en de gaten van de tanden zitten erin. Ik kwam bij toen ik in het ziekenhuis lag en toen hebben ze die laars voor mijn snufferd gehouden en hij was compleet geperforeerd."

„We hadden hem naar het ziekenhuis gebracht," nam de dokter het verhaal over. „We ontdekten tenslotte dat er nog een spiertje leven in hem zat. Ik heb hem weer aan elkaar genaaid en hem vol penicilline gepompt. Dat was een heel karwei, want u hebt ons ziekenhuis gezien en die keet die we de operatiezaal noemen. Dat aan elkaar naaien was het ergste niet, maar om hem in leven te houden! Nou, het is gelukt. Hoe lang loop je al weer los rond, *mon ami?*" „Op de kop af een maand," zei Legrand. „Nog een rondje, lui?" „Wanneer ga je naar Frankrijk terug?" vroeg een stem. Er viel een stilte. Toen zei Legrand met een vreemde stem: „Volgende maand." „Je familie zal dolblij zijn je terug te zien," zei de stem. „Hou je bek toch!" siste iemand.

Met een smak zette Legrand zijn glas op de zinken toog. Hij greep zijn hoed en dook door de deur het hete, trillende, witte zonlicht in. Een man die een leeuw had gedood met een laars...

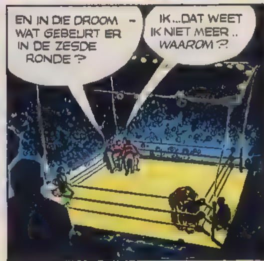
EN LICHT GEWEER

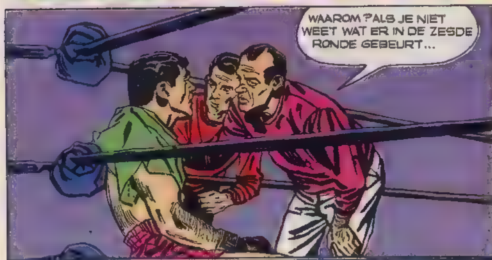
DE ZEVENDE

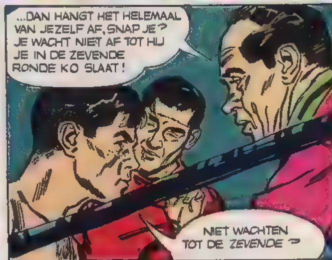

HET EINDE VAN DE VIJFDE RONDE ! DE KAMPIOEN HEEFT HET ZWAAR TE VERDUREN GEHAD EN HEEFT EEN WENKBRAUWBLESSURE SPIDER HAINES, ZIJN MANAGER, ZAL DE VOLGENDE ZESTIG SECONDEN WONDEREN MOETEN VERRICHTEN ...

LAAT ME DAT OOG ZIEN ! ...

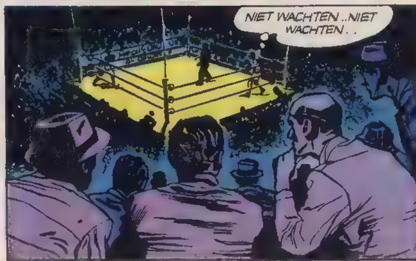

ÉÉN VRAAG, JONGEN ! JE DROOMDE DAT JE K.O. ZOU GAAN IN DE ZEVENDE RONDE , JUIST ?
JA !

EN IN DIE DROOM - WAT GEBEURT ER IN DE ZESDE RONDE ?
IK ... DAT WEET IK NIET MEER .. WAAROM ?

WAAROM ? ALS JE NIET WEET WAT ER IN DE ZESDE RONDE GEBEURT ...

... DAN HANGT HET HELEMAAL VAN JEZELF AF, SNAP JE ? JE WACHT NIET AF TOT HIJ JE IN DE ZEVENDE RONDE KO SLAAT !
NIET WACHTEN TOT DE ZEVENDE ?

NEE . JE HAALT HEM NEER IN DE ZESDE ! ..

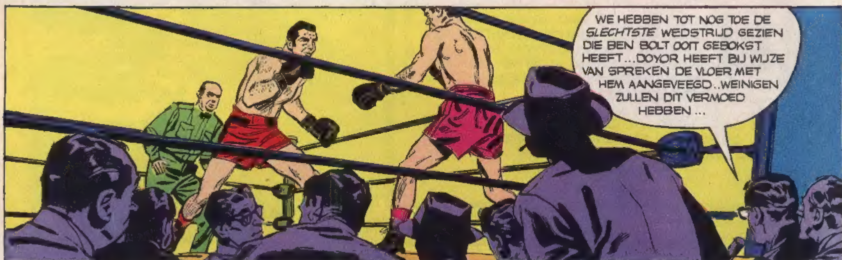

NIET WACHTEN .. NIET WACHTEN . .

RONDE

Volgens de internationale sportpers is er momenteel geen bokser die Ben Bolt zijn wereldkampioenschap kan ontnemen. Maar ook sportjournalisten kunnen zich vergissen. . . .

een avontuur van Ben Bolt

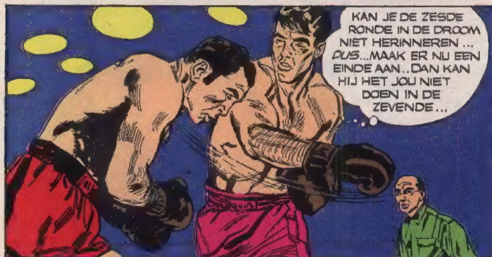
DOOR JOHN CULLEN MURPHY

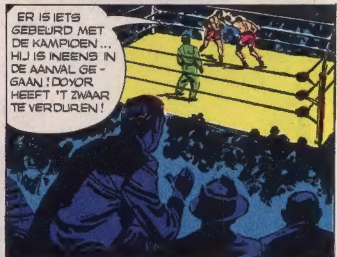

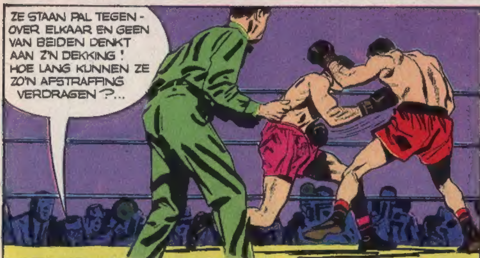

WORDT VERVOLGD

LUCKY LUKE

DE TREK

Nauwelijks heeft Lucky Luke de Daltons achter slot en grendel teruggebracht, of de regering doet al weer een nieuw beroep op hem. In de enorme zandbak die Oklahoma heet, wachten bandieten, doodgravers en onvoorstelbare avonturen op onze held.

NAAR OKLAHOMA

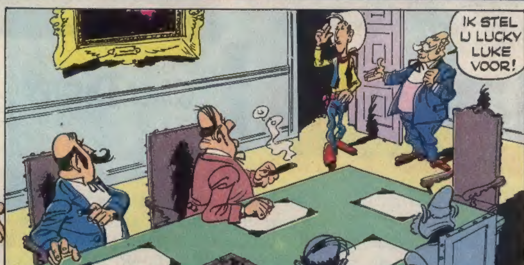

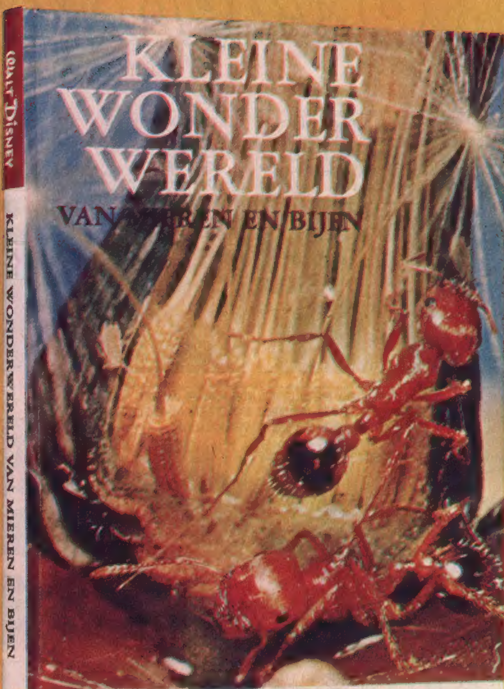
© 1967 Real Presse

WORDT VERVOLGD

weer een nieuw Disney Dierenboek

WALT DISNEY

Dit is 'n Disney-dierenboek. Een groot aantal mooie kleurenfoto's en een boeiende tekst geven U de wondere wereld van bijen en mieren in handen.

In dit machtig interessante boek een GP-Boekenclub-coupon. Je weet het: zeven van deze coupons geplakt op de spaarkaart geven recht op het kopen van GP-boeken voor de helft van de prijs. Vraag alles hierover aan de Pep-bezorger.

BOEKENCOUPON
GP-BOEKENCLUB

Hoeveel soorten mieren en bijen bestaan er? Wat is een koekoeksbij? Wie is de aartsvijand van de mier? Hoeveel honing brengen alle bijen in Nederland per jaar bijeen? Wat is het „wachtwoord" van een mier? Het antwoord op al deze vragen en nog veel meer lees je in dit nieuwe Disney-dierenboek. Han Rensenbrink had weer de redactie over het machtig interessante verhaal van deze kleine, vernuftige, ijverige en goed georganiseerde insekten. Reeds eerder verschenen: Groot Wild in Afrika, De Woestijn leeft, In het land der Beren en Bevervallei.

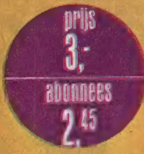

Ook deze vier boeken kan je nog bij de Pep-bezorger bestellen. Boeiender lectuur over de levende natuur is voor deze lage prijs nergens te krijgen. En als je dan ook nog weet dat deze boeken vol zitten met schitterende kleurenfoto's, aarzel dan geen moment langer meer en. . . . .

VRAAG DEZE BOEKEN AAN DE PEP-BEZORGER